

FUNCIK (1) *sb m*

G sg funciku.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. w innym znaczeniu.

Dem. od „funt” ‘jednostka wagi – w odniesieniu do jednostek używanych w Biblii’:

W przen: á komuby mógł/ á czymby mógł/ áby lie s funcíku fwego od Páná fwego nádánego káždemu záchował RejZwierc 101.

Cf FUNTEK

WG